

(7., 13., 14., 23x, 24. sz.) a szondázó kutatását tartom célszerűnek.

A leletek a nagykőrösi Arany János Múzeumba kerültek.

Munkatárs: Tari Edit.

SIMON LÁSZLÓ

105. Gyirmót, Borsó-dűlő, homokbánya (Győr-Moson-Sopron megye) U, B, LT, Ró, N, Á

A 2000-ben a Borsó-dűlőben nyitott homokbánya kitermelését újabb 1 ha felületen folytatni tervezték, ezért szükségessé vált a terület feltárása, amely közvetlenül kapcsolódik a már eddig megkutatottakhoz. A humuszolás során kiderült, hogy az ebben az ásatási szezonban ásatásra kijelölt területen, amely a homokdomb D-DK-i oldala, az évezredek alatt a természetes erózió következtében mintegy 1,5 m vastag feltöltődés alakult ki. 2001. április 2. és november 25. között összesen 450 objektumot tártunk fel a 2 ha területen, a 7 régészeti időszakhoz kapcsolható objektumok száma összesen 750 (ebből 71 római és 14 kelta földbe mélyített ház).

A homokdomb platóján egy kis területen még kerültek elő a tavalyi megtalált neolit, dunántúli vonaldíszes kultúra teleprészhez kapcsolódó gödrök, kevés számú kerámia leletanyaggal, míg a mélyebben fekvő részekben már nem talákoztunk ide köthető leletekkel.

Területünkön új korszakként a kora bronzkori Kisapostag-kultúra nagyméretű (feltehetően települést kerítő) árkának egy szakaszát és nagyméretű tárológödreket tártunk fel gazdag leletanyaggal. Ugyancsak új korszakként jelent meg a halomsíros kultúra, amelynek kerámia és fém leletanyagát a terület középső részén lévő mélyebb területen felhalmozódott humuszrétegben gyűjtöttük. Feltehetőleg a domb tetején és oldalán lévő egykori telep (temető?) „lefosódott” az uralkodó szélirány által állandó erózióknak kitett területről a nagyon erős lejtésű domboldal aljában, és itt már objektumok nélkül, a felszíntől számítva 1 m mélységben, rétegben tudtuk ezeket összegyűjteni.

A kelta időszakból (LT C-D) 4 újabb téglalap alakú, földbe ásott gödörház-építmény, valamint egy kis edényégető kemence maradványa került elő sok kerámiatöredékekkel.

A tavaly megismert római kori falu (2-4. század) eddig 46 téglalap alakú, 2-3 cölöpös tartószerkezetű, földbe ásott házépítményéhez még 24 hasonlót találtunk, ezzel a római kori telepből 71 ház került eddig feltárássra. A falut a 3. században tűzvész pusztíthatta, ennek nyomait a házak betöltését képező vastag hamuréteg jelzi. A leletanyag nagy része kerámia, valamint mezőgazdasági szerszámok maradványai.

A feltárt terület középső részén előkerült egy magányos 7. századi sír; a 10 év körüli gyermek melléklete bronz karikagyűrű és néhány pasztagyöngy volt.

Az idei feltárási felületen megnőtt az Árpád-kori objektumok száma, a 3 földbe mélyített, közel téglalap ala-

kú, kisméretű házikó (egyikben kövekből rakott kemen-ce maradványaival) mellett földbe mélyített, úgynevezett aknakemencék, és két kút, összesen 64 objektum vált ismertté.

A bánya várhatóan elhordásra kerülő területét teljes mértékben feltártuk, és az ásatási felülethez kapcsolódó szántóterületek bejárása során megállapítottuk, hogy még legalább 4 ha területen folytatódnak a római kori és kelta települések nyomai, melyek szerint a már eddig megismert falvak jóval nagyobbak lehetnek.

M. EGRY ILDIKÓ

106. Györe, Pap-földek

(Tolna megye) B

2001-ben a Tolna megye őskori és középkori várai című kutatási program keretében folytattam a légi felderítéseket, terepbejárásokat. A munkához a Nemzeti Kulturális Alapprogram, az OTKA és az Ócsényi Repülőklub nyújtott anyagi segítséget.

A falu K-i szélén lévő lelőhelyet egykor kettős árok övezte, de ez csak légi fotón látható. Most az egész terület, ami sok kis parcellából áll, szántás. A friss boronálás miatt a felszínen kevés lelet fordult elő. A légi fotón látható erődítésnyom a földön nem látható, eszerint teljesen szétszántották. A felvételen a szántásban a talaj sötét színe utal az árkokra, hóban pedig halványszürke csíkok jelzik az erődítést.

MIKLÓS ZSUZSA

107. Győr, Bástya utca 34.

(Győr-Moson-Sopron megye) Ró, Á

Győr régészeti védelem alatt álló történelmi belvárosa területén a Bástya u. 34. (egykor 32-34.) 6752 hrsz. területén építkezést megelőző régészeti feltárást végeztünk 2001. augusztus 1. és szeptember 13. között. A 268 m²-nyi területből korábbi pincék megsemmisítettek 150 m²-nyi területet, a maradék 118 m² nagy részét is újkori beásások (csatornák, vízelnyelők, újkori kút, gödrök) bolygatták.

Ennek ellenére sikerült a telken egy középkori süttőkemencét feltárunk. Formáját és technikáját tekintve Árpád-korinak gondoljuk, a belőle előkerülő két kis jellegtelen középkori edényoldal-töredék pontosabb meghatározását nem teszi lehetővé.

A római korból 2 jól elkülöníthető építési periódust tudtunk dokumentálni. A korábbi, 1. század végére-2. század elejére keltezhető időszakból egy gerenda-alapárkos, cölöpszerkezetű építmény K-i részét tudtuk megfigyelni a pincék által bolygatott területen.

A későbbi, feltehetőleg a 3. század elején épült kőfalú épület alapfalait jórészt kitermelték, nagyon csekély maradványai erős mészhabarcossal szabálytalan kövekből rakott falat mutattak. A kiszedett falakból rekonstruálható alaprajz: kavicsozott központi udvar kö-